

Ανωνυμοποιημένο κείμενο

Μετάφραση

C-339/20 - 1

Υπόθεση C-339/20

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως

Ημερομηνία καταθέσεως:

24 Ιουλίου 2020

Αιτούν δικαστήριο:

Cour de cassation (Γαλλία)

Ημερομηνία της αποφάσεως του αιτούντος δικαστηρίου:

1η Απριλίου 2020

Αναιρεσείων:

VD

[παραλειπόμενα]

ΓΑΛΛΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

[παραλειπόμενα]

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ COUR DE CASSATION, ΠΟΙΝΙΚΟ ΤΜΗΜΑ,

ΤΗΣ 1ης ΑΠΡΙΛΙΟΥ 2020

Ο VD άσκησε αναίρεση κατά της αριθ. 10 αποφάσεως του συμβουλίου εφετών του cour d'appel de Paris [εφετείου Παρισίων], 2ο Τμήμα, της 20ής Δεκεμβρίου 2018, το οποίο, στο πλαίσιο της κατ' αυτού προδικασίας για τα αδικήματα της μη σύννομης χρήσεως εμπιστευτικών πληροφοριών και της νομιμοποιήσεως εσόδων από παράνομες δραστηριότητες, αποφάνθηκε επί της αιτήσεώς του ακυρώσεως δικονομικών πράξεων.

[παραλειπόμενα] [σελ. 2 του πρωτοτύπου] [παραλειπόμενα] [στοιχεία σχετικά με τη διαδικασία]

Τα πραγματικά περιστατικά και η διαδικασία

- 1 [παραλειπόμενα] [εισαγωγική φράση]
- 2 Με κατηγορητήριο της 22ας Μαΐου 2014, κινήθηκε προδικασία αφορώσα πραγματικά περιστατικά που χαρακτηρίστηκαν ως μη σύννομη χρήση εμπιστευτικών πληροφοριών και αποδοχή προϊόντων εγκλήματος.
- 3 Η προδικασία αυτή επεκτάθηκε, με συμπληρωματικό κατηγορητήριο της 14ης Νοεμβρίου 2014, με τους χαρακτηρισμούς των αξιόποινων πράξεων αυτών ως μη σύννομης χρήσεως εμπιστευτικών πληροφοριών και ως συνέργειας και αποδοχής προϊόντων εγκλήματος. Κατόπιν αναφοράς της 23ης και 25ης Σεπτεμβρίου 2015 από τον γενικό γραμματέα της Autorité des marchés financiers [γαλλικής Επιτροπής Κεφαλαιαγοράς] (στο εξής AMF), συνοδευόμενης από την κοινοποίηση των στοιχείων τα οποία προέρχονται από έρευνα αυτής της ανεξάρτητης δημόσιας αρχής και τα οποία περιέχουν, μεταξύ άλλων, δεδομένα προσωπικού χαρακτήρα σχετικά με τη χρήση τηλεφωνικών γραμμών, το αντικείμενο της ανακρίσεως διευρύνθηκε με τρία συμπληρωματικά κατηγορητήρια της 29ης Σεπτεμβρίου και 22ας Δεκεμβρίου 2015, κατόπιν δε της 23ης Νοεμβρίου 2016, στους τίτλους CGG, Airgas και Air Liquide ή σε κάθε άλλο χρηματοοικονομικό μέσο συνδεδεμένο με αυτούς, με τους ίδιους χαρακτηρισμούς και εκείνους της συνέργειας, της δωροδοκίας και της νομιμοποιήσεως εσόδων από παράνομες δραστηριότητες.
- 4 Κατόπιν, στις 22 Δεκεμβρίου 2015, διατάχθηκε διαχωρισμός των υποθέσεων ως προς τα περιστατικά που αφορούν τους τίτλους CGG και Airgas στη συνέχεια δε, στις 20 Απριλίου 2017, μόνον ως προς τους τίτλους CGG.
- 5 Κατηγορηθείς στις 10 Μαρτίου 2017 για περιστατικά που έχουν σχέση με τους τίτλους αυτούς ως προς τα εγκλήματα της μη σύννομης χρήσεως εμπιστευτικών πληροφοριών και της νομιμοποιήσεως εσόδων από παράνομες δραστηριότητες, ο VD υπέβαλε, στις 5 Σεπτεμβρίου 2017, αίτηση κηρύξεως ακυρότητας, και, στις 19 Οκτωβρίου 2018, κατέθεσε δύο υπομνήματα για την ακύρωση δικονομικών πράξεων.

Επί του πρώτου λόγου αναιρέσεως

[παραλειπόμενα]

- 6 [παραλειπόμενα] [σελ. 3 του πρωτοτύπου]
- 7 [παραλειπόμενα]
[παραλειπόμενα]
- 8 [παραλειπόμενα]

- 9 [παραλειπόμενα] [λόγος αναιρέσεως με τον οποίο προβάλλεται αντισυνταγματικότητα του άρθρου L.465-1 του code monétaire et financier [νομισματικού και χρηματοπιστωτικού κώδικα] και ο οποίος κρίθηκε ως άνευ αντικειμένου από το Cour de cassation (Ανώτατο Ακυρωτικό Δικαστήριο, Γαλλία)]

Επί του δευτέρου και του τρίτου λόγου αναιρέσεως

[παραλειπόμενα]

- 10 [παραλειπόμενα]

- 11 [παραλειπόμενα]

[παραλειπόμενα] [σελ. 4 του πρωτοτύπου] [παραλειπόμενα]

- 12 [παραλειπόμενα]

- 13 [παραλειπόμενα]

[παραλειπόμενα]

- 14 [παραλειπόμενα]

- 15 [παραλειπόμενα] [σελ. 5 του πρωτοτύπου] [παραλειπόμενα] [Λόγοι με τους οποίους προβάλλεται παράβαση του άρθρου 6, παράγραφος 1, της Ευρωπαϊκής Συμβάσεως των Δικαιωμάτων του Ανθρώπου, παράβαση εθνικών διατάξεων, έλλειψη αιτιολογίας και έλλειψη νομικής βάσεως, όσον αφορά το ότι η δικογραφία δεν περιείχε έγγραφα της αρχικής προκαταρκτικής εξετάσεως, και οι οποίοι απορρίφθηκαν από το Cour de cassation]

Επί του τέταρτου λόγου αναιρέσεως

Διατύπωση του λόγου αναιρέσεως

- 16 Με τον λόγο αναιρέσεως προβάλλεται παράβαση των άρθρων 6, παράγραφος 1, και 8 της Ευρωπαϊκής Συμβάσεως των Δικαιωμάτων του Ανθρώπου, των άρθρων 7, 8 και 11 και 52 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης, του άρθρου 15, παράγραφος 1, της οδηγίας 2002/58/EK της 12ης Ιουλίου 2002, των άρθρων L. 621-10 του code monétaire et financier, των άρθρων L. 14-1 και R. 10-13 1 του code des postes et communications électroniques [κώδικα ταχυδρομείων και ηλεκτρονικών επικοινωνιών], του άρθρου 112-4 του ποινικού κώδικα, του εισαγωγικού άρθρου και των άρθρων 591 και 593 του ίδιου κώδικα, έλλειψη αιτιολογίας και έλλειψη νομικής βάσεως.
- 17 Ο αναιρεσείων επικρίνει την αναιρεσιβαλλόμενη απόφαση, καθόσον με αυτήν κρίθηκε ότι η αίτηση είναι αβάσιμη και ότι δεν συντρέχει λόγος ακυρώσεως εγγράφου ή δικονομικής πράξεως, μολονότι:

«1°/ πρώτον, δεδομένου ότι το Δικαστήριο της Ευρωπαϊκής Ένωσης έχει κρίνει ότι νομοθετική διάταξη που έχει εφαρμογή εν προκειμένω δεν είναι συμβατή με διεθνή συνθήκη ή σύμβαση, ο εθνικός δικαστής οφείλει να εκδώσει απόφαση σύμφωνα με την απόφαση περί μη συμβατού χαρακτήρα, το δε εφετείο, εκτιμώντας ότι «δεν προκύπτει ότι οι διατάξεις του άρθρου L. 621-10 είναι αντίθετες προς το άρθρο 15, παράγραφος 1, της οδηγίας 2002/58/EK, της 12ης Ιουλίου 2002, σχετικά με την επεξεργασία των δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα και την προστασία της ιδιωτικής ζωής στον τομέα των ηλεκτρονικών επικοινωνιών, ενώ όφειλε να λάβει υπόψη τον μη συμβατό με διεθνή συνθήκη ή σύμβαση χαρακτήρα του άρθρου L. 621-10 του code monétaire et financier, παρέβη τα ως άνω νομοθετικά κείμενα,

2°/ δεύτερον, εν πάση δε περιπτώσει, κάθε απόφαση ή κρίση πρέπει να περιέχει προσήκουσα αιτιολογία που δικαιολογεί την απόφασή του, ενώ η ανεπαρκής αιτιολογία ισοδυναμεί με έλλειψη αιτιολογίας, οι δε δικαστές της ουσίας, στηριχθέντες, προκειμένου να απορρίψουν την αίτηση κηρήξεως ακυρότητας του VD, σε μια απόφαση του Δικαστηρίου της 2ας Οκτωβρίου 2018, χωρίς να διευκρινίσουν κατά πόσον η μνημονευθείσα νομολογία που λήφθηκε υπόψη από αυτό απέκλειε στη συγκεκριμένη περίπτωση την εφαρμογή της αποφάσεως περί μη συμβατού με διεθνή συνθήκη ή σύμβαση χαρακτήρα του άρθρου L. 621-10 του code monétaire et financier, δεν έλαβαν ορθώς υπόψη την έννοια και το περιεχόμενο των ως άνω νομοθετικών κειμένων.»

Απάντηση του αιτούντος δικαστηρίου

- 18 Προκειμένου να απορρίψουν την ένσταση περί μη συμβατού χαρακτήρα με διεθνή συνθήκη ή σύμβαση των άρθρων L. 621-10 του code monétaire et financier και L. 34-1 του code des postes et communications électroniques από την άποψη των επιταγών της οδηγίας 2002/58/EK της 12ης Ιουλίου, ερμηνευομένης με γνώμονα τη νομολογία του Δικαστηρίου, οι δικαστές, αφού [σελ. 6 του πρωτοτύπου] υπενθύμισαν τις περιστάσεις υπό τις οποίες συλλέχθηκαν τα προσωπικά δεδομένα που αφορούν, μεταξύ άλλων, τον VD, τονίζουν ότι το άρθρο L. 621-10 του code monétaire et financier, το οποίο προβλέπει αποκλειστικά για υπαλλήλους διοικητικής αρχής, εξουσιοδοτημένους και υποκείμενους στην τήρηση του επαγγελματικού απορρήτου, την εξουσία να ζητούν την κοινοποίηση των δεδομένων συνδέσεως, δεν προκύπτει ότι είναι αντίθετο προς το άρθρο 15, παράγραφος 1, της προπαρατεθείσας οδηγίας.
- 19 Δέχονται ότι το ίδιο ισχύει για τις διατάξεις του άρθρου L.34-1 του code des postes et communications électroniques, ως εκ των περιορισμών που θέτει το άρθρο R. 10-3 I, τόσο όσον αφορά τα δεδομένα που πρέπει να διατηρούν οι πάροχοι όσο και ως προς τη διάρκεια της συνομιλία τους.
- 20 Υπογραμμίζουν ότι το άρθρο 23, παράγραφος [2], στοιχείο η', του κανονισμού (ΕΕ) 596/2014 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 16ης Απριλίου 2014, για την κατάχρηση της αγοράς, επιτρέπει στις αρμόδιες αρχές να ζητούν, αν αυτό επιτρέπεται βάσει της εθνικής νομοθεσίας, τα υφιστάμενα αρχεία

διακίνησης δεδομένων που τηρούνται από φορέα παροχής τηλεπικοινωνιακών υπηρεσιών όταν υπάρχουν εύλογες υπόνοιες παραβάσεως, τα δε εν λόγω αρχεία ενδέχεται να είναι σημαντικά για την έρευνα παραβάσεων του άρθρου 14, στοιχείο α' ή β', που αφορά την απαγόρευση καταχρήσεως προνομιακών πληροφοριών ή απόπειρα καταχρήσεως προνομιακών πληροφοριών ή συστάσεως προς άλλο πρόσωπο να προβεί σε κατάχρηση προνομιακών πληροφοριών ή παρότρυνση άλλου προσώπου να προβεί σε κατάχρηση προνομιακών πληροφοριών, ή του σχετικού με την απαγόρευση της χειραγώγησης αγοράς άρθρου 15.

- 21 Οι δικαστές συνάγουν εν προκειμένω ότι ουδόλως μπορεί να συνεπάγεται ακυρότητα η εφαρμογή διατάξεων που είναι σύμφωνες με ευρωπαϊκό κανονισμό, ήτοι ευρωπαϊκή νομική πράξη, γενικού περιεχομένου, υποχρεωτική ως προς όλες τις διατάξεις της και άμεσα εφαρμοστέα στην έννομη τάξη των κρατών μελών σε όλα τα υποκείμενα δικαίου.
- 22 Προκειμένου να ζητήσει την αναίρεση της βαλλόμενης αποφάσεως, ο αναιρεσείων υποστηρίζει ότι τα δεδομένα συλλέχθηκαν κατά παράβαση της προμνημονευθείσας οδηγίας 2002/58/EK, όπως έχει ερμηνευθεί από το Δικαστήριο, με βάση τα προμνημονευθέντα νομοθετήματα, που ρυθμίζουν μια αδιακρίτως γενικευμένη διατήρηση των δεδομένων, και ότι οι διατάξεις του άρθρου L. 621-10 του code monétaire et financier, ως έχει κατόπιν της θεσπίσεως του νόμου της 26ης Ιουλίου 2013, δεν θέτουν κανένα περιορισμό στο δικαίωμα του εξουσιοδοτημένου προς τούτο προσώπου, εν προκειμένω των ελεγκτών της AMF, να ζητεί να του κοινοποιούνται τα δεδομένα που διατηρούνται.
- 23 Ως προς το ζήτημα αυτό, ο γενικός εισαγγελέας καταλήγει ότι είναι αναγκαίο να υποβληθούν στο Δικαστήριο δύο ερωτήματα, το πρώτο σε σχέση με τον συμβατό με διεθνή συνθήκη ή σύμβαση χαρακτήρα των προϋποθέσεων διατήρησης των προσωπικών δεδομένων συνδέσεως από ιδιώτες παρόχους, το δεύτερο ως προς τις προϋποθέσεις της προσβάσεως της AMF σε αυτά, η οποία πρόσβαση ρυθμίζεται από το προμνημονευθέν άρθρο L. 621-10, όπως ίσχυε τότε, λαμβανομένων υπόψη των διατάξεων του κανονισμού (ΕΕ) 596/2014, της 16ης Απριλίου [**σελ. 7 του πρωτοτύπου**] 2014, για την κατάχρηση της αγοράς και των υποχρεώσεων που απορρέουν από αυτόν για τα κράτη μέλη, κανονισμού που κατάργησε την οδηγία 2003/6/EK του Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 28ης Ιανουαρίου 2003, για τις πράξεις προσώπων που κατέχουν εμπιστευτικές πληροφορίες και τις πράξεις χειραγώγησης της αγοράς.
- 24 Ως απάντηση, ο αναιρεσείων υποστηρίζει ότι δεν χρειάζεται να υποβληθεί προδικαστικό ερώτημα στο Δικαστήριο, εφόσον το δικαιοδοτικό αυτό όργανο έχει ήδη αποφανθεί με σαφήνεια ως προς το νόημα της οδηγίας 2002/58/EK της 12ης Ιουλίου 2002.
- 25 Η εξέταση του λόγου αναιρέσεως καθιστά αναγκαίο να γίνει διάκριση μεταξύ των λεπτομερών όρων της προσβάσεως στα δεδομένα συνδέσεως και αυτών που έχουν σχέση με τη διατήρησή τους.

Επί της προσβάσεως στα δεδομένα συνδέσεως

- 26 Με την απόφασή του Tele 2 Sverige της 21ης Δεκεμβρίου 2016 (συνεκδικασθείσες υποθέσεις C-203/15 και C- 698/15), το Δικαστήριο της Ευρωπαϊκής Ένωσης αποφάνθηκε ότι το άρθρο 15, παράγραφος 1, της οδηγίας 2002/58, ερμηνευόμενο υπό το πρίσμα των άρθρων 7, 8 και 11 καθώς και του άρθρου 52, παράγραφος 1, του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης, έχει την έννοια ότι «αντιβαίνει προς αυτό εθνική ρύθμιση η οποία καθορίζει τα σχετικά με την προστασία και την ασφάλεια των δεδομένων κινήσεως και των δεδομένων θέσεως ..., χωρίς να περιορίζει, στο πλαίσιο της καταπολεμήσεως της εγκληματικότητας, την εν λόγω πρόσβαση μόνο στις περιπτώσεις που συνδέονται με την καταπολέμηση του σοβαρού εγκλήματος, χωρίς να προβλέπει ότι η εν λόγω πρόσβαση υπόκειται στον προηγούμενο έλεγχο δικαστηρίου ή ανεξάρτητης διοικητικής αρχής και χωρίς να επιβάλλει τη διατήρηση των εν λόγω δεδομένων εντός των εδαφικών ορίων της Ένωσης» (σκέψη 125).
- 27 Εξάλλου, το Conseil constitutionnel [γαλλικό Συνταγματικό Δικαστήριο], με απόφαση της 21ης Απριλίου 2017, κήρυξε αντισυνταγματικό το άρθρο L. 621-10 του code monétaire et financier, για τον λόγο ότι η διαδικασία προσβάσεως από την AMF, όπως ίσχυε κατά τον χρόνο των περιστατικών, δεν ήταν σύμφωνη με το δικαίωμα στην προστασία της ιδιωτικής ζωής κατά το άρθρο 2 της Διακηρύξεως των Δικαιωμάτων του Ανθρώπου και του Πολίτη. Εντούτοις, εκτιμώντας ότι η άμεση κατάργηση των βαλλόμενων διατάξεων θα είχε προδήλως υπέρμετρες συνέπειες, το Conseil constitutionnel ανέβαλε την εν λόγω κατάργηση για τις 31 Δεκεμβρίου 2018. Συνάγοντας τα συμπεράσματά του από αυτή την κήρυξη αντισυνταγματικότητας, ο νομοθέτης, με τον νόμο 2018-898 της 23ης Οκτωβρίου 2018 εισήγαγε το νέο άρθρο L. 621-10-2, που προβλέπει τη παροχή προηγούμενης εγκρίσεως από άλλη ανεξάρτητη διοικητική αρχή, που ονομάζεται «ελεγκτής των αιτήσεων προσβάσεως», κάθε προσβάσεως στα δεδομένα συνδέσεως από τους υπεύθυνους ερευνών της AMF.
- 28 Λαμβανομένης υπόψη της αναβολής των αποτελεσμάτων της αποφάσεως του Conseil constitutionnel, πρέπει να επισημανθεί ότι ουδόλως συνάγεται αντισυνταγματικότητα από τις εφαρμοστέες κατά τον χρόνο των περιστατικών νομοθετικές διατάξεις, Αντιστρόφως, αν και, κατά το άρθρο L. 621-1 του code [σελ. 8 του πρωτοτύπου] monétaire et financier, τόσο ως είχε κατά την ημερομηνία των επίδικων πράξεων όσο και κατά τη νυν διατύπωσή του, η AMF είναι «ανεξάρτητη δημόσια αρχή», η ευχέρεια που παρέχεται στους υπεύθυνους ερευνών της να λαμβάνουν δεδομένα συνδέσεως χωρίς προηγούμενο έλεγχο από δικαιοδοτικό όργανο ή άλλη ανεξάρτητη διοικητική αρχή δεν ήταν σύμφωνη με τις απαιτήσεις που θέτουν τα άρθρα 7, 8 και 11 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης, όπως έχουν ερμηνευθεί από το Δικαστήριο.

- 29 Το μόνο ζήτημα που εγείρεται αφορά τη δυνατότητα αναβολής των συνεπειών της αντισυνταγματικότητας του άρθρου L. 621-10 του code monétaire et financier.

Επί της διατηρήσεως των δεδομένων συνδέσεως

- 30 Με την απόφασή του Tele 2 Sverige της 21ης Δεκεμβρίου 2016 (συνεκδικασθείσες υποθέσεις C-203/15 και C-698/15), το Δικαστήριο της Ευρωπαϊκής Ένωσης αποφάνθηκε ότι το άρθρο 15, παράγραφος 1, της οδηγίας 2002/58, ερμηνευόμενο υπό το πρίσμα των άρθρων 7, 8 και 11 καθώς και του άρθρου 52, παράγραφος 1, του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης, έχει την έννοια ότι «αντιβαίνει προς αυτό εθνική ρύθμιση η οποία, προς τον σκοπό καταπολεμήσεως του εγκλήματος, προβλέπει γενική και χωρίς διάκριση διατήρηση του συνόλου των δεδομένων κινήσεως και των δεδομένων θέσεως όλων των συνδρομητών και των εγγεγραμμένων χρηστών αφορώσα όλα τα μέσα ηλεκτρονικής επικοινωνίας» (σκέψη 112).
- 31 Εν προκειμένω, η πρόσβαση στα διατηρούμενα δεδομένα πραγματοποιήθηκε από την AMF, η οποία διατηρούσε υπόνοιες για πράξεις προσώπων που κατέχουν εμπιστευτικές πληροφορίες και για πράξεις χειραγωγήσεως της αγοράς, δεκτικές πλειόνων σοβαρών ποινικών χαρακτηρισμών, και χρειαζόταν, για την αποτελεσματικότητα της έρευνάς της, να διασταυρώσει διάφορα διατηρούμενα δεδομένα για αρκετό χρονικό διάστημα που να καθιστά δυνατή την επικαιροποίηση προνομιακών πληροφοριών μεταξύ διαφόρων συνομιλητών που αποκάλυψαν την ύπαρξη αθέμιτων πρακτικών εν προκειμένω.
- 32 Οι έρευνες αυτές που διενήργησε η AMF ανταποκρίνονται στις υποχρεώσεις που υπέχουν τα κράτη από την οδηγία 2003/6/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 28ης Ιανουαρίου 2003, για τις πράξεις προσώπων που κατέχουν εμπιστευτικές πληροφορίες και τις πράξεις χειραγωγήσεως της αγοράς (κατάχρηση αγοράς), οι οποίες τους επιβάλλουν να ορίσουν μία μόνο διοικητική αρχή, της οποίας οι αρμοδιότητες, καθοριζόμενες στο στοιχείο δ' του άρθρου 12, παράγραφος 2, περιλαμβάνουν το δικαίωμα να απαιτεί «υπάρχοντα στοιχεία για τηλεφωνικές συνδιαλέξεις και υπάρχοντα αρχεία διακίνησης δεδομένων».
- 33 Ο κανονισμός (ΕΕ) 596/2014 της 16ης Απριλίου 2014, για την κατάχρηση της αγοράς, που αντικατέστησε την προμνημονευθείσα οδηγία από τις 3 Ιουλίου 2016, καθιερώνει, όπως εξαγγέλλει ο σκοπός του που καθορίζεται στο άρθρο 1, «ένα κοινό κανονιστικό πλαίσιο σχετικά με την κατάχρηση προνομιακών πληροφοριών, την παράνομη ανακοίνωση προνομιακών πληροφοριών και τη χειραγωγή της αγοράς ..., καθώς και [σελ. 9 του πρωτοτύπου] μέτρα για την πρόληψη της κατάχρησης της αγοράς, για τη διασφάλιση της ακεραιότητας των χρηματοπιστωτικών αγορών στην Ένωση και για την ενίσχυση της προστασίας των επενδυτών και της εμπιστοσύνης στις εν λόγω αγορές».
- 34 Προβλέπει στο άρθρο του 23, παράγραφος 2, στοιχεία ζ' και η', ότι η αρμόδια αρχή μπορεί να ζητεί τα υπάρχοντα αρχεία καταγραφής τηλεφωνικών

συνδιαλέξεων, ηλεκτρονικών επικοινωνιών ή άλλα αρχεία διακίνησης δεδομένων που τηρούνται από επιχειρήσεις παροχής επενδυτικών υπηρεσιών, πιστωτικά ιδρύματα ή άλλα χρηματοδοτικά ιδρύματα.

- 35 Μπορεί επίσης να ζητεί, αν αυτό επιτρέπεται βάσει της εθνικής νομοθεσίας, τα υπάρχοντα αρχεία διακίνησης δεδομένων που τηρούνται από φορέα παροχής τηλεπικοινωνιακών υπηρεσιών, όταν υπάρχουν εύλογες υπόνοιες παράβασης και τα εν λόγω αρχεία ενδέχεται να είναι σημαντικά για την έρευνα παραβάσεων του άρθρου 14 στοιχείο α) ή β), για την κατάχρηση προνομιακών πληροφοριών και την παράνομη ανακοίνωση προνομιακών πληροφοριών, ή του άρθρου 15, για τη χειραγώγηση αγοράς.
- 36 Το κείμενο αυτό υπογραμμίζει ωσαύτως (αιτιολογική σκέψη 65) ότι τα εν λόγω δεδομένα συνδέσεως αποτελούν κρίσιμα, και ενίοτε τα μοναδικά, αποδεικτικά στοιχεία για τον εντοπισμό και την απόδειξη πράξεων καταχρήσεως προνομιακών πληροφοριών ή πράξεων χειραγώγησης της αγοράς, εφόσον καθιστούν δυνατό να προσδιοριστεί η ταυτότητα ενός προσώπου που είναι υπεύθυνο για τη διάδοση ψευδών ή παραπλανητικών πληροφοριών ή να διαπιστωθεί ότι κάποια πρόσωπα επικοινωνήσαν ορισμένη στιγμή και ότι υφίσταται σχέση μεταξύ δύο ή περισσότερων προσώπων.
- 37 Τονίζοντας ότι η άσκηση τέτοιων εξουσιών μπορεί να συνεπάγεται σοβαρές παρεμβάσεις στο δικαίωμα σεβασμού της ιδιωτικής και της οικογενειακής ζωής, της κατοικίας και των επικοινωνιών, επιβάλλει στα κράτη να έχουν θεσπίσει κατάλληλες και αποτελεσματικές εγγυήσεις έναντι οιασδήποτε καταχρήσεως, περιορίζοντας τις εν λόγω εξουσίες μόνο στις περιπτώσεις, στις οποίες είναι αναγκαίες για την κατάλληλη διερεύνηση σοβαρών περιπτώσεων, στις οποίες δεν υπάρχουν ισοδύναμα μέσα για την αποτελεσματική επίτευξη του ίδιου αποτελέσματος, πράγμα από το οποίο προκύπτει ότι ορισμένες από τις καταχρήσεις αγοράς που αφορά αυτό το κείμενο πρέπει να θεωρούνται ως σοβαρές παραβάσεις (αιτιολογική σκέψη 66).
- 38 Εν προκειμένω, οι προνομιακές πληροφορίες που μπορούν να εξατομικεύουν το ουσιαστικό στοιχείο αθέμιτων πρακτικών στην αγορά ήταν, από τη φύση των πραγμάτων, προφορικές και απόρρητες.
- 39 Τίθεται το ζήτημα του τρόπου με τον οποίο μπορεί να συμβιβασθεί το άρθρο 15, παράγραφος 1, της οδηγίας 2002/58, ερμηνευόμενο με γνώμονα τα άρθρα 7, 8 και 11 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης, με τις απαιτήσεις των προμνημονευθεισών διατάξεων της οδηγίας 2003/6 και του κανονισμού 596/2014. **[σελ. 10 του πρωτοτύπου]**
- 40 Προκειμένου να δοθεί απάντηση στο ζήτημα αυτό, η υφιστάμενη νομολογία δεν φαίνεται να παρέχει τα αναγκαία στοιχεία σε αυτό το καινοφανές νομικό και πραγματικό πλαίσιο, οπότε δεν είναι δυνατό να λεχθεί ότι η ορθή εφαρμογή του ενωσιακού δικαίου δεν καταλείπει καμία εύλογη αμφιβολία. Ενδείκνυται επομένως να υποβληθεί ερώτημα στο Δικαστήριο.

- 41 Στην περίπτωση κατά την οποία η απάντηση του Δικαστηρίου θα ήταν τέτοια που θα ωθούσε το Cour de cassation να θεωρήσει ότι η γαλλική νομοθεσία για τη διατήρηση των δεδομένων συνδέσεως δεν είναι σύμφωνη με το ενωσιακό δίκαιο, είναι σκόπιμο να υποβληθεί το ερώτημα αν τα αποτελέσματα της νομοθεσίας αυτής θα μπορούσαν να διατηρηθούν προσωρινά, προκειμένου να αποτραπεί ανασφάλεια δικαίου και να καταστεί δυνατό τα δεδομένα που έχουν συλλεχθεί και διατηρηθεί προηγουμένως να χρησιμοποιηθούν για κάποιον από τους σκοπούς που αφορά η νομοθεσία αυτή.
- 42 Επομένως πρέπει να υποβληθούν στο Δικαστήριο της Ευρωπαϊκής Ένωσης τα ακόλουθα προδικαστικά ερωτήματα που διατυπώνονται στο διατακτικό.

ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΛΟΓΟΥΣ ΑΥΤΟΥΣ,

[παραλειπόμενα] [απόρριψη του δευτέρου και του τρίτου λόγου αναιρέσεως]

[παραλειπόμενα] [λόγος αναιρέσεως κηρυχθείς άνευ αντικειμένου]

ΥΠΟΒΑΛΛΕΙ στο Δικαστήριο της Ευρωπαϊκής Ένωσης τα ακόλουθα ερωτήματα:

1) Συνεπάγεται το άρθρο 12, παράγραφος 2, στοιχεία α' και δ', της οδηγίας 2003/6/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 28ης Ιανουαρίου 2003, για τις πράξεις προσώπων που κατέχουν εμπιστευτικές πληροφορίες και τις πράξεις χειραγώγησης της αγοράς, όπως και το άρθρο 23, παράγραφος 2, στοιχεία ζ' και η', του κανονισμού (ΕΚ) 596/2014 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 16ης Απριλίου 2014, για την κατάχρηση της αγοράς, το οποίο και το αντικατέστησε από 3ης Ιουλίου 2016, ερμηνευόμενο με γνώμονα την αιτιολογική σκέψη 65 του κανονισμού αυτού και λαμβανομένου υπόψη του εμπιστευτικού χαρακτήρα των πληροφοριών που ανταλλάσσονται και του εύρους του κοινού που μπορεί να εμπλέκεται, τη δυνατότητα του εθνικού νομοθέτη να επιβάλλει στους παρόχους υπηρεσιών ηλεκτρονικών επικοινωνιών προσωρινή, αλλά γενικευμένη, διατήρηση των δεδομένων συνδέσεως, προκειμένου να καθίσταται δυνατό στη διοικητική αρχή που μνημονεύεται στα άρθρα 11 της οδηγίας και 22 του κανονισμού, οσάκις δημιουργούνται σε βάρος ορισμένων προσώπων εύλογες υπόνοιες ότι ενέχονται σε κατάχρηση προνομιακών πληροφοριών ή σε πράξεις χειραγώγησης της αγοράς, να ζητεί, από τον πάροχο, τα υπάρχοντα αρχεία διακίνησης δεδομένων, οσάκις υπάρχουν εύλογες υπόνοιες ότι τα εν λόγω αρχεία που συνδέονται με το αντικείμενο της έρευνας ενδέχεται να είναι σημαντικά για την απόδειξη του υποστατού της παραβάσεως, καθιστώντας δυνατή, μεταξύ άλλων, [σελ. 11 του πρωτοτύπου] την ανίχνευση των επαφών μεταξύ των ενδιαφερομένων, πριν γεννηθούν οι υπόνοιες;

2) Στην περίπτωση κατά την οποία η απάντηση του Δικαστηρίου είναι τέτοια ώστε το Cour de cassation να κρίνει ότι η γαλλική νομοθεσία για τη διατήρηση των δεδομένων συνδέσεως δεν είναι σύμφωνη με το ενωσιακό δίκαιο, μπορούν τα αποτελέσματα της νομοθεσίας αυτής να διατηρηθούν σε ισχύ προσωρινά,

προκειμένου να αποτραπεί το ενδεχόμενο ανασφάλειας δικαίου και να καταστεί δυνατό τα δεδομένα που έχουν συλλεχθεί και διατηρηθεί προηγουμένως να χρησιμοποιηθούν για κάποιον από τους σκοπούς που αφορά η νομοθεσία αυτή;

3) Δύναται εθνικό δικαιοδοτικό όργανο να διατηρήσει προσωρινά σε ισχύ τα αποτελέσματα νομοθεσίας που επιτρέπει στους υπαλλήλους ανεξάρτητης δημοσίας αρχής, επιφορτισμένης με τη διεξαγωγή ερευνών στον τομέα της καταχρήσεως της αγοράς, να ζητούν, χωρίς προηγούμενο έλεγχο δικαιοδοτικού οργάνου ή άλλης ανεξάρτητης διοικητικής αρχής, την κοινοποίηση δεδομένων συνδέσεως;

[παραλειπόμενα] [*αναστέλλει τη διαδικασία ως προς τον τέταρτο λόγο αναιρέσεως*]

[παραλειπόμενα]

ΕΓΓΡΑΦΟ ΕΡΓΑΣΙΑΣ